

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8375** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на Г. Р. Г. от [населено място], общ. К., обл. П. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 160 - 6500/6573 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2011г. с УИН 16/230611/07708 в частта, с която е удържана сума в размер на 1773,16 лв. по мярка 214 „АЕП“ по код АП 46 и код АП 49 (без посочен отделен размер на отказана помощ за различните кодове).

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради това, че установеното в него не отговаря на истината. Твърди, че е следвало да му бъде изплатена сума в размер на 13 965,26 лв. Твърди, че неправилно от тази сума му е удържана сума в размер на 1773,16 лв., поради това, че липсва животно – говедо с ушна марка № 30 374300. Твърди, че не отговаря на истината приетото в оспореното писмо, че липсва в стопанството животно с ушна марка № 30 374300. Твърди, че това животно не липсва, а е било бракувано по предвидения в закона ред, като това е отразено в съответните регистри. Твърди, че не му е извършвана проверка на място в стопанството, както и че не е уведомяват за такава, а ако е извършена проверка в СИРЖО съответно е щяло да се установи, че

животното е бракувано. Твърди в тази връзка, че незаконосъобразно му е отказано плащане Иска оспореното уведомително писмо да бъде отменено в оспорената му част. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” с придружително писмо изпраща административната преписка, но не изразява становище по жалбата.

По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо, което е в тежест на доказаване от административния орган, поради което настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта – и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за единно плащане на площ – заявление за входяща регистрация УИН 16/230611/07708 от 06.06.2011г., с което е поискал подпомагане по СЕПП, за мярка за подпомагане – плащания за природни ограничения на фермери в планински райони (НР1), по схемата за национални доплащания за говеда и/или биволи, необвързана с производство (НДЖ1) и по схемата за национални доплащания за крави с бозаещи телета, обвързана с производство (НДК) с приложени таблица за използвани парцели и отглеждани животни. С посоченото заявление е кандидатствано и за подпомагане по АЕП.

С искане за подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) по подадено приложение (стр. 35 от делото) в редакция „заявление за плащане” за площ от 31,01 ха, като е посочено, че се кандидатства за втора година с 15 бр. българско говедо. Между страните не се спори, че по АЕП е кандидатствано по мярка 214 по кодове АП46 и АП 49.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 250 - 6500/3130 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

По делото не е назначена и не е изслушана СТЕ, тъй като наведените възражения срещу оспореното уведомително писмо касаят само правни въпроси, по отношение на които не са необходими специални знания, с които съдът не разполага.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно не е мотивиран, както и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден и в противоречие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място настоящият състав намира, че следва да отбележи, че в жалбата неправилно се смесват понятията. Сумата от 1773,16 лв. не е намаление или редукция

на оторизираната сума от 13965,26 лв. Сумата от 1773,16 лв. не е удържана на посоченото в оспореното писмо основание – липсата на говедо с ушна марка № 30 374300. За посоченото говедо съответно е прието намаление на сумата или редукция, което не става ясно, поради липсата на митиви в оспореното писмо. Това неразбиране от страна на жалбоподателя и процесуалния му представител отново потвърждават изводите на съда за липсата на мотиви и фактически основания за издаване на уведомителните писма от фонд „Земеделие”. На адресатите не става ясно на какви основания са постановени отказите. Но в конкретния случай видно от жалбата предмет на оспороване е удържането на сумата от 1773,16 лв., което обаче не е направено на основание липсващото животно. Съдът за пълнота следва да посочи, че в конкретния случай от представените по делото доказателства се установи, че животното не липсва, а е бракувано по предвидения за това ред, а именно по реда на чл. 52 ал. 1 т. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. Т.е. не са били налице основанията за отказ на финансиране, поради липсата на животното, т.е. в тази част оспореното писмо е издадено в противоречие с материалния закон, но пък не е оспореното пред съда в тази част, поради и което съдът не оже да се признае по това.

На второ място основателно е възражението на жалбоподателя по отношение на удържаната сума в размер на 1773,16 лв. по таблица № 2 в самия край на писмото. Видно от пояснение под таблицата „Удържана сума” отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФ „Земеделие”. В тази си част оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради липса на мотиви и допуснато съществено нарушение на административно производствените правила. Видно от писмото в него не е посочено нито фактическото, нито правното основание за удържане на посочената сума. По делото нито се твърди, нито са представени доказателства за това, че същата е приспадната от оторизирана сума в резултат на санкции от предишни периоди, нито пък се твърди, че е недължимо оторизирана сума, за която е издаде АУПДВ, нито са представени доказателства такъв да е издаван и влезнал в сила. Това е в тежест на установяване на административния орган, а именно, че са налице основанията за удържане на посочената сума, както и посочване на точното основание. Въз основа на посоченото съдът отново е поставен в позицията да гадае въз основа на какви обстоятелства и на какво основание е удържана посочената по – горе сума. Посоченото представлява и съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като отново не са изяснени и не са посочени фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо, в оспорената му част относно удържането на сума в размер на 1773,16 лв. е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и поради немотивираност, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки, събиране и изясняване на относимите факти и доказателства и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона дадени в това решение.

По направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, предвид изхода на спора – съдът намира същото за основателно съгласно чл. 143 ал. 1 т. 1 от АПК,

поради което следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 160 - 6500/6573 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, в частта, с която е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя Г. Р. Г. от [населено място], общ. К., обл. П. общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2011г. с УИН 16/230611/07708 в частта, с която е удържана сума в размер на 1773,16 лв. по мярка 214 „АЕП” по код АП 46 и код АП 49.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие” да заплати на Г. Р. Г. от [населено място], общ. К., обл. П. сума в размер от 212 (двеста и дванадесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: